

Predica de la Zürich

Duminică, 29 septembrie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 9:15-33**: „Căci El a zis lui Moise: «Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.» Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.

Fiindcă Scriptura zice lui faraon: «Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.» Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea. Dar îmi vei zice: «Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voii Lui?»

Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: «Pentru ce m-ai făcut așa?» Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinstă, și un alt vas pentru o întrebuințare de ocară?

Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei făcute pentru pieire; și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?

Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre Neamuri, după cum zice în Osea: «Voi numi «popor al Meu», pe cel ce nu era poporul Meu și «preaiubită» pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: «Voi nu sunteți poporul Meu», vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.

Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: «Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi

mântuită. Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui.» Și, cum zisese Isaia mai înainte: «Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânță, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.»

Deci, ce vom zice? Neamurile care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume, neprihănirea care se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de Piatra de poticnire, după cum este scris: «Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și cine crede în El nu va fi dat de rușine.»”.

Vă spun tuturor bun venit în Numele scump al Domnului nostru! De fiecare dată este amintit Numele, noi știm că nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți. Bineînțeles, ne gândim la limba evreiască. Domnul a vorbit cu Avraam în evreiește, iar aceasta este limba originală. Atunci venim la Numele IaHVeH, Cel veșnic, Eu sunt. Iar apoi, în Noul Testament IAȘUA. Cele patru inițiale IHVH sunt în acest Nume. De aceea de fiecare dată mă bucur când este amintit Numele care este mai presus de orice nume. Atunci ne putem întoarce înapoi la original. Elohim, IaHVeH, IAȘUA, Cel veșnic. Înaintea Lui n-a fost nimeni și după El nu va fi nimeni. În Exod 3, când Domnul Dumnezeu a vorbit cu Moise, i-a spus: „*Cel ce se numește «Eu sunt», m-a trimis la voi*”. De fiecare dată «*Eu sunt*», în trecut, prezent și viitor «*Eu sunt*». El a fost întotdeauna și va fi întotdeauna.

Fiți bineveniți cu toții. Ne bucurăm că ne mai putem aduna în felul acesta împreună ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. De fapt, din Rom. 9 am citit o predică întregă. În vers. 28 este scris: „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui*”. Este minunat că Domnul Dumnezeu ne-a dăruit har. Și acest lucru l-am citit împreună. Lucrurile acestea nu depind de alergarea ta, nici de intenția ta, ci de mila lui Dumnezeu. Cine vrea să se laude acela să se laude cu Domnul că El a dăruit har. Noi nu suntem mai

buni ca toți ceilalți, dar putem spune că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. A fost amintit și Cuvântul din Is. 28: „*Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatra din capul unghiului clădirii*”. Unii zidesc pe ea, iar alții se împiedică de ea. Unii se sprijină pe ea, cred; ceilalți nu cred. Cei ce nu cred vor fi împietriți, iar cei ce cred vor fi binecuvântați. Credința este un cadou din partea lui Dumnezeu în legătură cu făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat în Cuvântul Său. Ce ajută o credință pe lângă Dumnezeu? Ce ajută o credință pe lângă făgăduințe?

De aceea de fiecare dată Îi putem mulțumi Domnului din inimă pentru marele har pe care ni l-a dăruit ca să putem crede făgăduințele pentru acest timp. Noi să nu ne împietrim inimile noastre, așa cum este scris în epistola către evrei: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*” (Evr. 4:7). Iar noi am auzit glasul Cuvântului Său. Ce am citit din Rom. 9 privitor la Israel și Neamuri? Ce mare privilegiu, ce har că de la început Dumnezeu ne-a avut în vedere și pe noi.

Apoi mergem la 2 Cor. 3:10 unde Pavel a scris că Domnul ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai Noului Legământ. În vers. 14 scrie că la citirea scripturilor Vechiului Testament măhrama mai este peste Israel. Spun sincer, nu poți înțelege așa ceva. Cine a fost deseori în Israel, acela știe cu câtă dedicare și cu câtă râvnă citesc ei Tora de fiecare dată. Am fost la Zidul Plângerii, am intrat în încăperea unde rabinii citesc și se roagă, mișcându-se cu tot trupul lor. Dar măhrama este asupra lor. Cine poate înțelege așa ceva? Și aceasta doar pentru că atunci n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu prin har. Exact așa este și astăzi cu toți aceia care citesc Scripturile Noului Legământ, pentru că măhrama este dată deoparte numai în Hristos. Numai dacă El ni Se poate descoperi. Astfel ajungem la Apoc. 1:1 unde este scris: „*Descoperirea lui Isus Hristos*”. Cuvântul original de acolo înseamnă dezvelire a ceva ce înainte a fost învelit, ascuns, ceea ce nimeni n-a văzut. Este necesară această descoperire/dezvelire ca noi să-L vedem pe Domnul nostru și să-L putem recunoaște.

Dragii mei frați și surori, de fiecare dată sunt copleșit și mulțumitor pentru harul pe care Dumnezeu mi l-a dat și mie, celui mai

neînsemnat dintre toți din aceste zile. Acum o săptămână când am fost în Belgrad a trebuit să mă gândesc la aceasta. Exact acum cincizeci de ani am fost și am predicat în Belgrad. Între timp am mai fost acolo, și acum am predicat din nou acolo pentru ca toți care vorbesc limba sârbo-croată, cei din Muntenegru, Serbia și Croația, să poată auzi și asculta ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp. Credința vine în urma auzirii Cuvântului propovăduit. Dar în propovăduire trebuie spus ceea ce are Dumnezeu să ne spună. Noi n-avem voie să predicăm pe lângă Dumnezeu, ci trebuie să punem pe sfeșnic Cuvântul făgăduinței. Pe când eram în Belgrad mi-a venit pe buze o propoziție prin care a trebuit să spun: „Cine nu crede făgăduința pentru acest timp poate închide Biblia și să plece acasă”. Cu adevărat este atât de serios.

Apoi dacă am citi în Noul Testament, îndeosebi în Gal. 3, putem vedea că făgăduința se poate împlini doar atunci când este crezută. Atunci când Domnul a venit la noi, Cuvântul S-a făcut trup și am trăit personal răscumpărarea care a fost făgăduită.

Dacă privesc în urmă la cei șaptezeci de ani, la această perioadă de timp de când mi-am dedicat viața Domnului și Îi slujesc, pot să spun că nicio călătorie nu mi-a fost prea grea. Ulterior am verificat distanțele. În anul 1958, din Ontario, Canada, am condus cu o mașină veche până în Dallas, Texas, exact 2568 km, ca să particip la adunările în care fratele Branham era vorbitorul principal. De ce a fost așa? De ce mi-a fost pusă aceasta în inimă, ca să văd și să trăiesc aceste lucruri? Am trăit adunările din Karlsruhe în care a predicat fratele Branham. Eu știam că el este un bărbat trimis de Dumnezeu, dar nu știam nimic despre o făgăduință din Maleahi, din Mat. 17 sau din Mar. 9. Cu adevărat era în inima mea: „Du-te acolo! Du-te!”. Niciun drum nu mi-a fost prea departe. Exact în acel timp fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Sunt copleșit când mă gândesc la toate aceste trăiri pe care Domnul mi le-a dăruit ca un sprijin în credința mea.

Înapoi la Rom. 9. Este cu adevărat har și încă o dată har că noi putem crede așa cum zice Scriptura. Petru a scris despre aceste lucruri, că pentru unii Piatra aleasă și scumpă este o piatră de poticnire, o mare

supărare, dar pentru alții este o Piatră aleasă, prețioasă (1 Pet. 2). Unii nu cred, alții cred; unii primesc, ceilalți resping. Frați și surori, de aceea este atât de important să crezi din toată inima ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și ne-a dăruit.

Dumnezeu are un plan de mântuire cu Biserica, are un plan de răscumpărare în care noi toți suntem incluși. Noi credem și suntem convinși că nu trăim doar în perioada timpului de sfârșit, ci am ajuns la sfârșitul timpului harului. Noi vedem toate evenimentele care se petrec în jurul nostru. Pe întregul pământ se întâmplă ceva. Eu nu cred că am mai avut înainte un astfel de an ca anul acesta, când peste tot au avut loc catastrofe, neazuri, cutremure, inundații. Nici nu mai vrem să ascultăm știrile. Apoi ne gândim din nou la cuvintele Domnului nostru: *„Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”*.

Citim din 2 Cor. 3 căci despre aceasta este vorba în timpul nostru. Noi vestim planul de mântuire al Dumnezeului nostru și toți aceia care sunt din Dumnezeu să asculte și să aibă parte de aceste lucruri, prin har. Este minunat cum Dumnezeu a încadrat totul aici.

Citim din 2 Cor. 3:6: *„care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei...”*. El ne-a făcut vrednici. Nu este vorba de o învrednicire personală, nu. Chemarea divină este cu adevărat necesară. Să dai mai departe ceea ce a spus și făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său pentru poporul Său, cu convingerea absolută că tot ceea ce a spus Dumnezeu se va întâmpla exact așa cum am cântat: *„Cerurile și pământul vor arde, munții și dealurile vor dispărea. Dar cel ce caută va găsi”*. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil, adevărat.

Mă gândesc la cântarea compusă de Levi Petrus din Stockholm unde era cea mai mare biserică pentecostală de pe continent. În călătoriile sale, fratele Branham a făcut o escală la Londra, s-a rugat pentru regele Angliei și a plecat cu avionul la Stockholm unde a predicat în adunarea de acolo. Dumnezeu S-a îngrijit de totul. Cerurile și pământul vor arde, munții și dealurile vor dispărea, dar acela care crede va primi. Fratele Branham a spus: *„Credința trebuie să-ți devină*

o descoperire”. Trebuie să ne lovească, trebuie ca în noi să se petreacă ceva, să se aprindă un foc pentru ca credința să devină o credință vie.

Acest lucru a fost prezentat atât de minunat. Legea ne-a fost dată pentru ca noi să primim cunoștința asupra păcatului. Dar harul ne-a fost dăruit pentru ca păcatele noastre să fie iertate. Totul își are locul potrivit. Când Domnul Dumnezeu nostru a vorbit cu Avraam i-a dat legământul tăierii împrejur. Fraților, este important. Pentru că păcatul original a fost săvârșit în trup, prin zămislire, a trebuit ca Dumnezeu să pună imediat un semn. Tăierea împrejur la bărbați a trebuit făcută ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Tot ce este născut din carne este carne și tot ce este zămislit de Duhul este Duh. De la început Dumnezeu a călăuzit poporul Său prin descoperire. Spun aceasta cu teamă și respect profund. Domnul nostru a fost tăiat împrejur a opta zi ca aducere aminte a păcatului original. El a fost Cuvântul care S-a făcut trup. Răscumpărarea n-a avut loc teoretic, ci lucrurile au fost făcute temeinic, a avut loc în trupul Său. Iar noi ne putem dedica viața Domnului.

Ssunt copleșit cum în Vechiul Testament a fost dăruit harul lui Dumnezeu. Cu 430 de ani înainte ca să fie dată Legea, Domnul Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam; apoi a avut loc darea Legii. Doar prin darea Legii știm noi ce înseamnă păcatul și încălcarea. De aceea a venit harul lui Dumnezeu. Legea ne-a judecat, ne-a osândit, dar harul ne-a eliberat, iar noi am putut primi ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Așa cum a spus Domnul nostru în Mat. 26:26-28: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Noi vestim iertarea păcatelor prin Sângele Mielului. Și cum a fost spus în introducere, numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înaintea întemeierii lumii.

Dumnezeu ne-a dăruit viața veșnică prin har. Acum noi trăim ultimul mesaj, pregătirea și chemarea afară. Noi am primit tot ceea ce a avut Dumnezeu să ne spună și am adus totul în legătură cu credința și ascultarea. Eu sunt convins că nimeni nu face intenționat ceva ce n-ar putea sta în picioare înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dăruit teamă și respect, ne-a dăruit putere să trăim o viață spre cinstea Lui și

facem parte dintre aceia care vom fi înfățișați înaintea Domnului, fără pată și fără zbârcitură.

Chiar dacă în viața ta și a mea apare una sau alta, dar în adâncul inimii noastre noi dorim să-I plăcem Domnului. Domnul ne dăruiește har pentru aceasta, ca să venim de fiecare dată la El. Dacă este vreun gând sau un cuvânt nepotrivit sau altceva ce n-am făcut corect înaintea Lui, noi să-L rugăm: „Iubite Domn, Te rog iartă-mă și dăruiește-mi har!”. Apoi avem făgăduința că de cine Se îndură Dumnezeu, de acela Se îndură. Noi am citit-o din Rom. 9:33. Nu cine își pune încrederea în talentele proprii, ci acela care-și pune încrederea în El, care este Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre și are siguranța că Acela care a început lucrarea Sa în noi, o va și desăvârși. Astfel rămânem noi sub Sângele Mielului.

Ce a făcut și a spus Domnul Dumnezeu nostru când a avut loc chemarea afară din robia egipteană? Dacă voi vedea sângele atunci voi trece cu milă pe lângă voi și nu vă voi nimici. Mielul a trebuit jertfit, sângele a trebuit să fie aplicat pe amândoi stâlpii ușii și pe pragul de sus al caselor. Cât de des am spus, că pe pragul de jos n-a fost aplicat sângele pentru ca nimeni să nu calce sângele în picioare. Ci toți trebuiau să rămână sub ocrotirea sângelui, iar prin aceasta ei au dovedit că au acceptat și au primit ceea ce a spus Dumnezeu. De aceea Domnul a spus: „Dacă voi vedea sângele voi trece cu milă pe lângă voi, fără a vă nimici”. De ce a trecut Domnul Dumnezeu cu milă pe lângă tine și pe lângă mine? Pentru că El te vede prin Sângele pe care El l-a vărsat, și cu Sângele Său a intrat în Locul preasfânt ceresc. Și astăzi Sângele încă vorbește pentru noi.

Să le fie rușine tuturor acelor care acum sunt de părerea că scaunul harului a devenit scaun de judecată. Cum am putea trăi noi fără har? Dați-mi voie să amintesc acest lucru. Toate neînțelegerile făurite din citatele fratelui Branham mi-au făcut mereu doar necazuri, iar acum cu atât mai mult. Și acest lucru vi-l spun cu respect profund. Noi credem că fratele Branham a fost un proroc făgăduit. Dar de pildă, când el a spus că „Mielul a părăsit scaunul harului și a luat cartea”, atunci toți să știe că în martie 1963 fratele Branham doar a redat ceea

ce a văzut Ioan pe insula Patmos, dar el n-a spus că „Domnul, ca Miel, a părăsit scaunul harului în anul 1963”. Eu nu știu ce este cu toți frații care împrăștie numai neînțelegeri și se mai referă și la fratele Branham. Ei ar trebui să citească sau să asculte banda doar cinci minute mai încolo ca să audă ce a spus fratele Branham, și anume că „doar atunci când răpirea va fi avut loc Mielul va părăsi scaunul harului”.

Îi mulțumesc Dumnezeuului Celui viu că am tradus toate predicile în mod personal. M-am putut aprofunda și mă pot transpune în fiecare predică și în fiecare gând pe care fratele Branham l-a exprimat. Nu există niciun spațiu pentru răstălmăciri și interpretări. Ci doar pentru descoperirea Cuvântului care a fost vestit. Noi trebuie să spunem că toți aceia care n-au fost hotărâți de Dumnezeu, fac totuși o slujbă lui Dumnezeu, dar fără a fi în voia Lui, după cum a spus fratele Branham în predica: „A face o slujbă lui Dumnezeu, fără a fi în voia Sa”. Dacă este în voia/planul lui Dumnezeu, atunci Însuși Domnul a preluat responsabilitatea. Este scris: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește. Și dacă îl ascultați pe acela pe care Eu l-am trimis, atunci Mă ascultați pe Mine*”.

Până astăzi noi am vestit doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și nicio singură interpretare sau răstălmăcire. Noi am vestit doar ceea ce ne-a lăsat scris Domnul Dumnezeu în Cuvântul Său și am lăsat totul la locul potrivit. Ce să facem cu predicile fratelui Branham, să le citim în adunare? Totul trebuie folosit echilibrat, într-un mod corect. Dacă există pasaje care trebuie accentuate deosebit atunci le putem citi. Dar nu trebuie să predici încă o predică din acestea. De aceea mi-au fost spuse ambele lucruri: „Propovăduiește Cuvântul. Și depozitează hrana”. Ambele lucruri trebuie să se întâmple. Iar prin vestire hrana depozitată, Cuvântul descoperit, trebuie să fie vestit. Pentru ca să existe o armonie absolută între ceea ce a vestit fratele Branham și ceea ce este scris în Biblie. Iar eu Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru acest respect pe care El mi-a dăruit.

Cum s-a spus din 2 Cor. 3:6, El ne-a hotărât să fim niște slujitori ai Noului Legământ. Iar prin harul lui Dumnezeu noi nu ne-

am atribuit de la noi înșine ca având vreo slujbă, ci prin harul lui Dumnezeu noi putem da mai departe ceea ce ne-a încredințat Domnul și ceea ce a hotărât El pentru Biserică. Noi privim la toți acești ani care au trecut în care Dumnezeu a binecuvântat, El a chemat afară, El a corectat, a ajutat și a dăruit descoperire. Dați-vă odată seama de ceea ce Domnul a făcut în viețile noastre în toți anii care au trecut, cum ne-a condus din claritate în claritate, din adevăr în adevăr. Niciodată n-am fost fanatici, n-am călărit pe o temă ca să lovim cu aceasta, ci am vestit totul în mod echilibrat: despre Dumnezeu, dumnezeirea, botezul, Cina, alegerea, alegerea dinainte, rânduiala divină din Biserică. Totul a fost vestit, iar noi prin credință trebuie doar să acceptăm și să primim, să intrăm în Locul preasfânt și să auzim glasul Domnului, prin Cuvântul Său sfânt și scump.

De aceea noi nu mergem în față să spunem: „profetul a zis...”, „profetul a zis...”. Ci noi venim în acest loc, deschidem Biblia prețioasă, scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu, folosim Vechiul și Noul Testament și vedem cum Dumnezeu a avut calea Lui cu poporul Său Israel. Pentru că așa este scris, că ei își vor împietri inimile lor până va intra numărul deplin dintre neamuri, și atunci Dumnezeu Se va întoarce din nou pe deplin la Israel. Prin Pavel și apostoli Dumnezeu a scris totul dinainte.

Domnul nostru personal a spus că Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri până se vor împlini vremurile neamurilor. Dumnezeu a spus în Zah. 4 și Apoc. 11 că cei doi proroci vor veni la Ierusalim și le vor aduce mesajul divin. După aceea cei o sută patru zeci și patru de mii din cele douăsprezece seminții vor fi pecetluiți. Dumnezeu a descoperit întregul plan de mântuire atât de minunat și a fost prezentat în diferite capitole din Biblie. Astăzi privim în Sfânta Scriptură și vedem armonia acesteia, totul ne-a fost lăsat scris și ne-a fost arătat prin har. În Vechiul Testament, în Zah. 4, prorocul a văzut cei doi măslini, unul la stânga, iar celălalt în dreapta sfeșnicului. Deci nu în perioada de timp a Bisericii, ci în afara acestei perioade. Când timpul pentru neamuri se va încheia, atunci va începe timpul pentru Israel. În Vechiul Testament, Dumnezeu a vestit dinainte, prin pilde și

tablouri, iar apoi în Noul Testament ne este scris exact ceea ce s-a întâmplat sau se va mai întâmpla la împlinirea timpului.

Să facem un cuprins. Noi ne strângem din întreaga Europă, și întreaga lume ne ascultă. Nu știu dacă am mai spus aceasta ultima dată, dar acum, pe lângă micile emisiuni mai avem șaptezeci de țări care urmăresc transmisiile noastre. Între zece și douăsprezece milioane de oameni din 72 de țări urmăresc transmisiile și ascultă ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Doar El știe câți dintre aceștia cred, care sunt chemați afară, care sunt pregătiți, dar noi ne facem partea noastră. De la început noi ne-am făcut partea noastră, după Cuvântul Scripturii: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”*. Apoi ne mai gândim că din cele 193 de țări de pe pământ acum ne îngrijim de exact 172 dintre ele. Oamenii ne ascultă, ne urmăresc, au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Ce să mai zicem noi la aceasta? A mai fost așa ceva înainte pe pământ, ca într-o singură generație toate popoarele și toate limbile să fie ajunse? A mai existat vreodată așa ceva, ca toate predicile care le ținem în primul sfârșit de săptămână din lună în Krefeld să fie traduse și transmise simultan în cincisprezece limbi diferite? Apoi ele sunt traduse mai departe în toate limbile, pe toate continentele. Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Astăzi putem spune că această scriptură (Mat. 24:14) s-a împlinit în fața ochilor noștri, că Evanghelia veșnic valabilă a fost vestită. Noi avem respect față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil.

În acest timp noi avem un acord interior, acceptăm, credem și ne este descoperit ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru poporul Său din această ultimă perioadă de timp: chemarea afară, separarea, pregătirea, desăvârșirea pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Noi suntem mulțumitori că Dumnezeu ne-a făcut o parte la aceasta, că noi am recunoscut ceasul, timpul, mesajul și mesagerul.

Spun și aceasta pentru ca voi toți să înțelegeți mai bine scrisoarea circulară pe care o scriu acum. Este cea mai grea scrisoare

circulară pe care am scris-o vreodată. Permiteți-mi s-o spun cu toată smerenia. Voi toți cunoașteți mărturia. Când fratele Branham a fost chemat Acasă eu l-am văzut cum a fost ridicat în slavă în acel nor supranatural. Dar acest lucru nu este lucrul principal acum. Principal a fost, este și rămâne ce s-a întâmplat după dezamăgirea pe care au trăit-o toți aceia care au așteptat învierea fratelui Branham până în ziua de 11 aprilie, duminica de paști a anului 1966. Toți au plecat dezamăgiți la casele lor, în New York, Tucson și de peste tot unde au venit. Apoi au urmat zilele de luni și marți de după înmormântare. Și a fost pe inima mea: „cheamă-i pe frați împreună”. Le-am spus: „Predicile care sunt înregistrate pe benzi trebuie să fie tipărite ca să poată fi traduse în alte limbi”. Eu o scriu. Să nu credeți că acum mă încumet la ceva. O scriu în această scrisoare circulară: dacă Dumnezeu nu l-ar fi avut pe robul și prorocul Său în 11 iunie 1933, în Jeffersonville, Indiana, atunci noi n-am fi aflat nimic de un mesaj. Următoarea propoziție este: „Dacă în 11 aprilie 1966, în Jeffersonville, Domnul nu l-ar fi avut pe robul Său credincios atunci întreaga lume n-ar fi aflat nimic despre acest mesaj”. Dumnezeu a dăruit har, a încadrat și rânduit totul.

Dacă noi am citit că El este Acela care ne-a chemat în slujba noului legământ, atunci vedem și că în toți acești ani El a dat și călăuziri cu privire la ceea ce trebuie să fie făcut în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă în viața mea am făcut totul corect, pot să spun: cu siguranță nu. Dar în Împărăția lui Dumnezeu nu știu de ceva ce am făcut și ar fi trebuit să fi făcut altfel. De aceea sunt mulțumitor din toată inima că Dumnezeu S-a îngrijit în toți acești ani.

Dacă privesc în urmă la 70, 60, 50, 45 de ani pot spune că Dumnezeu a binecuvântat peste înțelegere și așteptări, a dăruit har peste har, astfel ca noi să putem trăi că ultimul mesaj dinaintea revenirii lui Isus Hristos este vestit tuturor neamurilor. Și predicile fratelui Branham au fost traduse în limbile tuturor popoarelor și le-au fost puse la dispoziție. Pentru că atunci în Jeffersonville a trebuit să spun: Predicile care au fost înregistrate pe benzi trebuie tipărite pentru ca să fie traduse mai departe în alte limbi. Acum putem vedea că toate predicile stau la dispoziție în toate limbile principale. Ambele: Cuvântul și hrana stau la dispoziție. Prin vestirea întregului plan de

mântuire al Dumnezeului nostru noi să dăm mai departe Cuvântul descoperit și sfânt, Cuvântul prețios. Și putem spune că ceea ce se întâmplă acum se întâmplă în legătură și prin însărcinare directă din partea Domnului, așa ca toate limbile și popoarele să audă ultimul mesaj, ultima chemare și să ia o decizie. Toți care sunt din Dumnezeu vor auzi, vor asculta și vor primi descoperit. Ceilalți își vor împietri inima, vor scutura din cap și vor zice: „Ce își închipuie oamenii aceștia? Cine sunt ei?” Nu! Noi nu ne închipuim absolut nimic. Noi Îl credem pe Dumnezeu. Și este atât de important ca Cuvântul să ne fie descoperit direct prin Duhul, prin har, să putem ține pasul și să ne trăim pregătirea noastră prin har.

Încă un cuvânt adresat tinerilor. Dedicăți-vă viața Domnului. Cum am spus-o deseori, rămâneți cu ambele picioare pe pământ, dar în inima voastră într-o legătură cu Dumnezeu. Mă gândesc la acele timpuri de la început când ne rugam ceasuri întregi, ne luptam, strigam, ne rugam până străpungeam, până când primeam siguranța mântuirii, până ce primeam iertarea. Avem nevoie de siguranța mântuirii. În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat, iar pentru aceasta putem fi mulțumitori.

Să cuprindem. Este un timp deosebit, este un timp dăruit de Dumnezeu poporului Său, este un timp hotărât de Dumnezeu. Noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii să credem acum, să avem parte acum și prin credință și ascultare să avem parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Și desigur, pe deasupra mai aparține ceea ce i-a fost spus fratelui Branham în 11 iunie 1933: „Mesajul care ți-a fost dat va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Așa cum Ioan Botezătorul a pregătit calea Domnului așa s-a întâmplat și în timpul nostru. Cum deseori am spus, niciun bărbat al lui Dumnezeu nu suflă în trâmbița lui proprie; niciun bărbat al lui Dumnezeu nu-și pregătește calea lui personală; niciun bărbat al lui Dumnezeu n-are un plan propriu. Toți aceia care sunt chemați și hotărâți de Dumnezeu să vestească Cuvântul au fost o parte a planului de mântuire al Dumnezeului nostru. De aceea Pavel a putut spune că noi am fost introduși în slujba Noului Legământ pentru ca să aducem Cuvântul lui Dumnezeu poporului lui Dumnezeu.

Pavel a trebuit să scrie în 2 Cor. 3, că măhrama rămâne asupra Israelului și va fi dată deoparte doar în Isus Hristos. Exact așa este cu toate popoarele și națiunile. Cine n-are descoperirea lui Isus Hristos, asupra aceluia încă mai este măhrama la citirea Vechiului sau Noului Testament. Ei fac din Dumnezeu trei persoane și botează mai departe în formula trinitară ca și cum Dumnezeu n-ar fi spus și descoperit nimic. În toate denomițiile, în toate bisericile și bisericile libere totul decurge mai departe ca întotdeauna. Dar în Biserica Dumnezeului Celui viu totul a fost restituit, reșezat, noi am trăit descoperirea lui Isus Hristos, măhrama a fost dată deoparte. Noi nu-L vedem pe Domnul și Răscumpărătorul nostru ca o a treia persoană, ci Îl vedem ca Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul, vestit între popoare. Descoperirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, este absolutul – cu aceasta se începe.

O mai spunem o dată. Dumnezeu a rupt de sus în jos perdeaua care despărțea Locul preasfânt de Locul sfânt atunci când Domnul nostru a murit pe crucea Golgotei și El a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Calea spre chivotul legământului a devenit liberă și Sângele noului legământ a fost adus pe chivot. Nu mai este nicio osândă pentru aceia care au primit iertarea păcatelor: neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei, sfințiți în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care îl credem și ni s-a descoperit. Pe cât de sigur iertarea și împăcarea noastră au avut loc și după aceea are loc sfințirea noastră prin Cuvânt, pe atât de sigur Dumnezeu ne va pecetlui cu pecetea Lui și vom ajunge ținta prin har.

Făgăduințele lui Dumnezeu rămân. Ele veșnic nu se clatină. Cu Sângele Său Isus a pecetluit ce a promis în Cuvântul Său. Cerurile și pământul vor arde, munții și dealurile vor dispărea, dar acela care crede va găsi. Fie ca și astăzi credința să ne devină o descoperire vie, să ne lege cu Dumnezeu și unii cu alții în așa fel ca prin dragoste să ne încredem în Domnul nostru și să ne trăim desăvârșirea. Domnului Dumnezeului nostru Îi mulțumim pentru tot în Numele sfânt al lui Isus. Fie ca să se descopere că Domnul are pe pământ o Biserică a întâilor născuți care cred Cuvântul, primesc descoperirea lui Isus Hristos, pășesc pe un tărâm sfânt și văd chivotul legământului unde

este pus Sângele legământului. Domnul nostru mai este încă Mare Preot și Sângele vorbește încă pentru noi. Fie ca toți care astăzi mai au necazuri, să primească siguranța mântuirii, că Domnul a plătit prețul, a isprăvit răscumpărarea. Legea și-a împlinit menirea, ne-a convins de toate încălcările noastre, iar harul a triumfat asupra osândeii. De aceea noi credem că nu mai este nicio osândă pentru aceia care sunt în Isus Hristos. Fie ca astăzi toți, îndeosebi toți tinerii, care încă n-au siguranța mântuirii și n-au avut o trăire personală cu Domnul s-o trăiască astăzi aici și peste tot acolo unde ei ascultă predica. Înainte de a ne ruga, vă întreb dacă aici sunt persoane care doresc să fie incluse în rugăciune. Da, peste tot. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Cuvântul nu se întoarce gol înapoi. Cuvântul crucii este o putere divină pentru aceia care cred în ea. Noi credem. Noi nu credem Cuvântul la general, ci noi credem în Cuvântul crucii, în iertare, împăcare, har, mântuire și viața veșnică. Viața veșnică ne-a fost dăruită. Frați și surori, primiți-o mulțumitori, acceptați că acum noi suntem dintre aceia care sunt pregătiți pentru ziua revenirii lui Isus Hristos, am ieșit afară din toate încurcăturile și rătăcirile, am fost chemați afară și corecți, iar acum umblăm pe căile lui Dumnezeu, credem Cuvântul Lui și trăim tot ceea ce a făgăduit El prin har.

Mai citiți o dată textul din Rom. 9, gândiți-vă la el și luați totul la inimă. Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui de răscumpărare cu tine și cu mine și cu toți aceia care acum Îl cred, pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. V-o spun în Numele Domnului: noi vom fi răpiți împreună. Toți aceia care acum cred nu vor fi dezamăgiți. Noi vom trăi desăvârșirea împreună. Apoi la directa revenire a Domnului Îi vom vedea Fața. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ai văzut toate mâinile și toate inimile, Tu cunoști viața noastră, știi unde este prea puțin. Doamne, Te rog dăruiește har. Fie ca și astăzi să se îplinească: Dacă Eu voi vedea Sângele voi trece cu milă pe lângă voi. Toți aceia care și-au ridicat mâinile și noi toți dorim acum să mărturisim: Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pentru mine. Și dacă Domnul va vedea Sângele Lui va trece cu milă pe lângă noi și nu ne va vătăma. El

nu ne face niciun reproș, nu ne aduce nicio acuzație. Noi suntem neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei.

Iubite Domn, mă rog îndeosebi pentru aceia care n-au trăit o pocăință, n-au avut o trăire mântuitoare cu Tine. Fie ca să se petreacă acum, ca ei să creadă din toată inima, să accepte, să primească ceea ce Tu ne-ai dăruit și să trăiască personal harul, iertarea, împăcarea și mântuirea deplină.

Iubite Domn, încă mai este ziua harului, iertarea și mântuirea deplină mai stau la dispoziție. Binecuvântează-i pe toți de pe întregul pământ din toate popoarele, limbile și națiunile care sunt în legătură directă, urmăresc vestirea și cred, și desăvârșește-Ți lucrarea pentru ziua revenirii Tale glorioase pe care Tu ne-ai făgăduit-o. Noi credem aceasta și se va întâmpla. Tu vei avea o Biserică fără pată, fără zbârcitură care va fi înfățișată înaintea Ta, spălată pe deplin în Sângele Mielului.

Iubite Domn, fie ca acest lucru să se întâmple acum, ca niciunul să nu plece din acest loc așa cum a venit, ci să primească mântuirea deplină, iertarea deplină, împăcarea deplină și tot ceea ce Tu ne-ai dăruit. Doamne, Te rog dăruiește tuturor aceeași descoperire a lui Isus Hristos, dăruiește-ne tuturor har ca să recunoaștem că perdeaua a fost ruptă, calea este liberă. Tu ai deschis chivotul legământului, ai descoperit Cuvântul Tău, Tu ne-ai vorbit și noi am crezut. Iubite Domn, Îți aducem mulțumire. Te rugăm binecuvântează-ne și fii cu noi toți în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărat. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Te rugăm ridică-Ți Fața asupra noastră, deschide-Ți brațele binecuvântătoare asupra noastră, fii cu noi toți și cu toți de pe întregul pământ care sunt în legătură directă. Ție, singurului, adevăratului Dumnezeu Îți mulțumim din toată inima că în ziua mântuirii Tu ne-ai ajutat, am primit har, am căpătat trecere înaintea Ta. Iubite Domn, Te rog întărește-mă după trup, binecuvântează-ne și fii cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu, unii altora.